

[Tove Jørgensen]

kratiet, at de har fremskridtspartiet, for så har de da nogle, der er mere reaktionære end deres regeringspartner.

Endelig vil jeg lige gøre en bemærkning til hr. Waldorff fra VS, der finder, at DKP ikke er revolutionær nok. Jeg kan forstå på det hele, at hr. Waldorff går ind for elendighedsfilosofien og ikke går ind for, at vi stadig væk skal bruge vores positioner til at skabe arbejderklassen bedre udgangspositioner for en videre kamp. Jeg kunne godt tænke mig at spørge, hvad VS så i det hele taget vil i folketinget. Jeg ved ikke, om man forestiller sig, at man med 5 stemmer herinde skal kunne ændre samfundet.

Finansministeren (Heinesen):

Jeg skal først gøre nogle bemærkninger til de enkelte ordførerindlæg og først henvende et par ord til hr. Palle Simonsen, der mente, at SV-aftalens besparelser var forsvundet op i den blå luft, og videre i denne forbindelse sagde, at den foreslåede lovreservebesparelse ikke var gennemført. Jeg kan hertil kun sige, at hr. Palle Simonsen har uret. Alle SV-aftalens besparelser, også lovreservebesparelserne, er gennemført til punkt og prikke, og som det er fremgået af andre ordføreres indlæg, er disse besparelser heller ikke gået upåagtet hen dér, hvor de rammer.

Jeg kan yderligere tilføje, at besparelserne fra de seneste spareforlig, hvori hr. Palle Simonsens parti har taget medansvar, ligeledes er videreført i finanslovsforslaget for 1979, og det gælder både 1¼ pct.s besparelsen på ministeriernes rammebudgetter og de forskellige konkrete besparelser i øvrigt.

Hr. Palle Simonsen har ret i, at forslaget udgiftsside ikke er reduceret med et beløb, der svarer til SV-aftalens besparelser, men han har ikke ret i, at dette skyldes nye udgiftsforslag fra regeringen, som således helt skulle have opspist besparelserne. Hovedparten af udgiftsforøgelsen skyldes indbudgetteringen af momskompensationen til pensionister og andre og momsvirkningen på statens varekøb. Denne udgiftsvirkning var allerede udførligt omtalt i det materiale, som regeringen lagde frem ved førstebehandlingen af finanslovsforslaget.

I forhold til den oversigt over SV-aftalens virkninger, som folketinget fik forelagt på daværende tidspunkt, er der sket visse min-

dre ændringer i skøn over lovbundne udgifter, men af nye udgiftsbeslutninger er der i realiteten kun tale om merudgifter til eksportfremmende arbejde, og jeg går ud fra – sådan forstod jeg også hr. Palle Simonsens tale – at om end hr. Palle Simonsen ikke kunne støtte dem alle, vel bl. a. fordi udenrigsministeren skulle drilles lidt, kunne hr. Palle Simonsen dog støtte de fleste.

Sammenfattende vil jeg om SV-aftalens finanspolitiske virkninger sige, at underskuddet på finansernes drifts-, anlægs- og udlånsbudget ville have været ca. 3 mia kr. større, hvis den i aftalen indeholdte finanspolitiske del ikke var blevet gennemført. De forskellige justeringer overvejende af teknisk karakter, som er foretaget her forud for tredjebehandlingen, ændrer selvsagt ikke noget ved denne afgørende kendsgerning.

Dernæst gav hr. Palle Simonsen udtryk for, at jeg under den socialdemokratiske kongres så at sige skulle have brystet mig over de kraftige stigninger, som nu forudses i de samlede offentlige budgetter og i beskæftigelsen i den offentlige sektor, stigninger, som man skal tilbage til slutningen af 1960'erne for at genfinde.

Dertil vil jeg gerne sige, at jeg ikke har brystet mig over disse stigninger. Jeg har gengivet de faktiske oplysninger om indholdet af de foreliggende budgetter, som især på det kommunale område viser store stigninger. Jeg har fremdraget disse kendsgerninger over for påstande om nedskæringer og reformstop. Sådanne påstande er forkerte, og det har jeg søgt at dokumentere, og jeg må sige, at jeg har fået det indtryk af visse indlæg i debatten her i dag, at der oven i købet kunne være behov for en endnu mere udførlig dokumentation.

Hvad jeg imidlertid også sagde, men hvad der desværre ikke fandt vej til pressens spalter, var, at netop fordi vi vil undgå nedskæringer og samtidig bevare muligheden for at gennemføre reformer, er det nødvendigt, at vi gradvis bringer ligevægt i vores betalingsforhold over for udlandet. Jeg sagde udtrykkeligt, at vi bliver nødt til at se i øjnene, at vores forbrug af offentlige ydelser og vores private forbrug ikke kan stige mere, end produktionen stiger, og at det, når stigningen i vort offentlige forbrug er større end produktionsstigningen, er nødvendigt at holde igen på stigningen i det private forbrug. Jeg tilfø-